

Ն. Մուրադեան 200 ղրշ., Միհրան Գ.
Դարամանեան, Յովհաննէս Կ. Բ. Փա-
խոցեան, Յ. Մ. Մէլէյէժեան, Մ. Սնդ-
ճեանեան և Ա. Դասարճեան, Հ. Ա. Սէյ-
ճեան, Կ. Բապուճեան, Պառմանեան և
Դարբ, Գրիգոր Մլըրեան, Կիւլէսէրեան

Բրաբլերան, Սիմոնով, Սեպուհ Եսայան, Գոսպար Տիսիգեան, Բրնա
Երանոս Եղբարք, Մ. Մէյմարեան և Պ. Յա
րբեան, Ա. Կ. Բրեհեան, Ս. Պոլս
Երանոս Եղբարք, Զօն Սիկէր, 108 ակա

Մաքա Դէսրզ էֆ.ի ձեռամբ 105 զրշ.,
Թէքէեան 100 զրշ., Կարապետ Տէ-
ռնեան 60 զրշ., Մանաս Թէրեան 50
զրշ., Բաբսիզ Լազարոսեան, Կ. Պէկեան,
էր Ներսէսեան, Ոմն, 54 ալան զրաշ,
մին 54 զրշ., Տիրկէր Մեհրապ 210 զրշ.,
ամախ Պէտրէսեան 48 ալ., Սեփէ Զեւե-
րեան 48 ալ., Կարապետ Կարապետ 48 ալ.,

ման 30 զբւ., Ոմն, Կարապետ Պոյաճեան,
Ոմն, Կարապետ Տ. Յակոբեան, Իրիգոր
Սեփեան, Երկու Քեմաթի ազգայինք, Տր-
իս Սանդուխտ Պիլպիլեան, Մանուկ Ու-
նիանեան, Տիկին Սանդուխտ Պիլպիլեան,
Կակիան Մատթեոսեան, Ստեփան Գորա-
նեան, Զատիկ Մատեոսեան, Դանիել

առական, Տաքս Պրայվեան, Սան-
փրնիսու ամպրեն, Քեքետոր եղիա-
ր, Մեծ մաքրի ձողաբաժնի եղիար,
արտորիս Պրայվեան, ոմն, ճամժի Ար-
նի ձեղախան, Տիկին Սանդուխտ Պիլ-
լիսիան 20ահան զույգ,
Ալիքսան Բարահեզգան, Միհան Կո-

ԲՕԼԻՆ ՏԸ ՄԵՐԻԱՆ

անոր որ ամեն բան կը ներկայացուներէ իրեն համար... Ուստի մտաւտանդ թիւնքը զոր ակապաւորէր տեսնալ իր տրոյտը ղէկէին վրայ, կը սկսէր զինքն ալ համա կէտէ մարթ իր ղէկքին զուարթ ու յաղթանակ երեւոյթը:

Մարքիբին աչքերուն մէջ նայելով հարց տուց.

— Գարոն մարքիւ, յիշակարծ վտանգ մը կը վտխառ:

Պ. տրորակ սարսափ, զարմանալոր, որ իր մտածումը կը գուսկէին:

Թոքերը պտտեցին.

— Ինչ վտանգ, հարցունց իր դաժան ձայնովը:

— Արդօք, անձկութեամբ:

— Ե՛ս, ինչո՞ւ...

— Գիտէ՞ք, ըսա՞ր, Գ. Լաւթէն եղական լիւրջով մը եւ աքէն շինեալներով Պ. տրորակ անպարթ իբր թէ ուղեր կարգով կրնայ ձեռագծ մտածածնմբը... զիտէ՞ք որ կրնայ վտանգ ըլլալ իմ կողմէս կատարեալ քաղաքական անձնորոշեան մը վրայ:

Մարքիբը նայեցաւ դատական նախկին ղործակալին... Ձեք զիտեք ինչ մտածէ՞ք այս խօսքերուն վրայ...

— Արդարեւ կը յուսամ որ, ըսաւ, իմ հետ ոչ թէ Թշնամեան շանքեր պիտի

սիրելի Ձեզ կրնար սակայն իմ տեսն ըն-
համարել...

—Այ, բայց չեմ կարծի որ Գ. մար-
քիսն այս աստիճան զրոգիչնոր լին-
ածմարտն լայս: Գարն մարթիլդ քաջ է:
Պարն մարթիլդ յայն գործար է տու-
իլնայն աստճանիկ մէջ: Պարն մարթի-
լդ մտազգայուն ուրիշ պատճառն մը ա-
ռաջ գայու է:

Գ. Խորիվուս չպատահանել:

—Պարն մարթիլդ, ըսաւ Գ. Լանթեն,
կը վայելայ որ տիկին մարթիլդնին կը խօսի:
Անդուականն մէկէնիկէն վիւր ցաւորել
Նոյնչաւս. իր գործակատարն աչքին
մէջ և խիտ ձայնով ըսաւ.

—Ի՞նչ կուզէ որ ըսէ:

—Ինչ որ ալլեն ըսաւ իմ ազգուն:

—Իր յիշատակն ապանած իմ:

—Արդարեւ այն ոճիւր կրնայ արքա-
տանիկ պարն մարթիլդ:

—Եւ յիտայ, ըսաւ Գ. Խորիվուս ար-
համարելուն ընդամով:

—Չարարիմ, ըսաւ Գ. Լանթեն, թե-
րես տիկին աղէկ կ'ըլլայ որ այդ հին խրն-
դիրը չյազուի:

—Ինչո՞ւ:

—Պատիւի հիշէ պարն մարթիլդ յան-
ցաւոր է:

—Ա՛հ, պարն, ըսաւ ագնուականը,
ո՞վ կ'ործեցրէ զին:

—Եւ, արիւթայն ըսէ գործակատար,
ես չեմ հասար: Պարն մարթիլդ կա-
րող չեմ կ'ործիք իմարնածն: Թեստն ասանի
գործի մէջ: Բաւական իմ ձայնիսմ: պա-
րն մարթիլդին ցուրտ, հանգարտ ընաւո՞ւ:

Քի՛նք, բայց սակայն, պնդեց յետոյ
բաժանել տրիկան, ե՛քէ այդպէս ըլլար,
է պարոն Մարթիկը զգետնութեան վայր-
եր մէջ...
— Աղաքե՛կ, պարոն, քաւա Պ. տո՛ր-
աւ զոր ձայնով կը խօսեմք որ ալ չծառ-
նաք այդ մասին:
Վարպետ Լա՛ւրէն պատասխանէ չտուաւ
իր կապաճոտ աշխերը պան մը քիթ-
փղեան ակնոյցին ետեւը եւ լուրժելն մը
նոց երկու մարդոց միջեւ, լսուի ինչ
ու միջոցին լսուեցաւ փայլ Մարիին հա-
շնեւը եւ հնձկտափնը, որ փառւած
թիկնաթիւնն իսրը տարն իսրը զրուած
է տղան վիշտը չէր հանդարտուր:
Մարիանը, զիւր զրուածած լսած իտե-
նէ ու լսիմադո՞ք ինչնիւրեմէ զորս կը
բռնակաւ, Պ. Լաւրի՛նի յամուսնութե-
ան, արտիկն անհմեղեթեման քուսն չար-
մ մը ըրաւ:
Ինչ կ'ոգտնէ դարձաւ եւ զերեւր կա-
նի, շուրթերը խոժած, և գէլիքն վրայ
թիկնաթիւնն անբացատրելի արտայայ-
թեման մը, պոռագ բռնեմքնիւրը վի-
սած:
— Լա՛ւր, լա՛ւ...
Տղան վեր տուաւ աշխերը, սարսափի
մը ունեցած եւ քաւա:
— Մարթիկը տեսնել կուզեմ...
— Երեք չորսով տեսնեն զայն, երեք, և
Պ. Մարտիտա ինք իրմէ կտմ...
Քի մնաճ է քեզի համար... Մայրը
իւրեր քեզի Մարյիկեցեց քեզ... Եւ պի-
տե՛ք խօսեցնուիմ քեզ գտնելու ասինք...
Կ'իմ աստղեր արտասուած էին անանկ

Եւ չարութեամբ մը, անանկ վայրագու-
 եամբ մը որ տալան գլուխը թեւեւուն մէջ
 աղէկ։ Այն մարդը վախ կուտար իրեն...
 Կարենալեան լալ, բայց ալ չէր համար-
 ակեր շարժած մը բնիկ։ Այնքան պզոտի-
 կած էր իր թխնաթափուն մէջ որ ալ գլեւ
 չէր երեւար։ Այնքան անշարժ եղաւ,
 ինքան լուռ որ ալ չընդարեւեցաւ թէ հոն
 է։
 Այս իշնամանքի միջոցին Պ. Լաւիէն
 ր չարած... Կիրաւորում հինքելի
 քն պղծուելու ընկալեալ զոր մարտիկ
 ընցացուելի իւրեն, այն հեռուորոյ թնկէ
 որ այս ինկալելի ր գնէր երկու միջա-
 ցնիկուն միջոււ ր զգար որ դեռ չէր
 անկ իր մարդը և թէ մարտիկը դնէր
 անկ ճարտիկը հասարակ յարմարեալ
 ման, իրեն պէտք չունենալուն պէս։ Յրդ,
 ու չէր որ անգաղը. այս չէր իր փոռա-
 թիւիս երազարդ։ Հազար հախախտու-
 ած ամեն իրար իր բարեկէ ուղիղին մէջ,
 բոցալառեան իր հարիւրաց երեսակա-
 թիւիւր։
 Երբ տեսաւ որ Պ. տիրիւռա վերացուց
 ան յանդիմանիկ, անոր բով գրեց, և
 էնիմէկ, իբր թէ յեղակարծ որոշում
 տուած ըլլար, բռնաւ...
 —Է՛հ, լաւ, չլիտիք բռնիք թէ թողուցի
 կորստի յազգած մէկ մարդը—կուգեմ
 կիլ պարուն մարտիկը, հակառակ իր կամ-
 քի։
 Մարտիկը անոր հարձուց իր դաժման
 նարկը առնւ մէջ զարմանք մը ստիպու-
 ր։
 Հարցուց,

—Ի՞նչ ըսել կուզեք։
—Ես գիտեմ, կը գուշակեմ որ պարոն մարտիրոս ամենամեծ վտանգներու պիտի ենթարկուի...
—Եւ ի՞նչ վտանգներու...
—Տիկին մարտիրոսին չպիտի ուզէ իր զաւակը ձեզ Գ. մարտիրոսի ձեռքը։ Դատաւարութիւններն երկկողմանի չեղան...
—Արաքսնիստն ալ պիտի դիմէ։ Նորէն դատ տեղի պիտի ունենայ։ Եւ անիկա պիտի պատշապատէ ինքզինքը... Զեռքն ունեցած զուրդ զննելուցը պիտի պատշապտէ։ Աւանդին չէ։ Իրնի օրինակ, զինքն առաջը բորբոքելու ճամար շատ խելացի, շատ վտանգաւոր մարդ մը ունի։
—Ո՞վ է։
—Անձնուէր բարեկամ մը, տորթոր ինչոյն։
Մարտիրոս միւրողութեանը մէջ փնտռելի մնացուց եւ արճամարճոտ երեւոյթով ըսաւ,
—Քաթիչկը։
—Թաղ պարոն մարտիրոս, ըսաւ Պ. Պաւլէն, խի՞թիօրէն չըտա՞ն այդ բժիշկը...
Ուզէ՞ օրին մէկն անկից պիտի գայ վրէժնորդը...
Պ. տ՛րիւրաւ գործակատարին նայաւ։
Այս անգամ լրջօրէն տարապաճ կերեւաւ։
—Վայ, ըրաւ, բացարեղեք... Ի՞նչ տանգներն ըսել կուզեք։
(Գրաստ-Խէլ)

(G-r-a-t-i-t-u-d-e)

ԱԶԳ. ԿԵԴՐ. ՎԱՐԺԱՐԱՆ

Եւ անուշիկն արժանագրեւ տալով հոն տեղ
կուժիւն ստանալ մտից ձեւակերպով թեանց
քննութեանց մասին:

ՄԵԶՊՈՒՐԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

Մէլլաւոր հանդէսը երկէ կատարու
ցաւ մեծ զօրքով ժամ Տէլլիւն, Վեկ. Սո
վաթիւր լիաքաղաքի մէջ մէջ քաղաք
գնաց Հալախիէն մէլլիթը՝ Բոլոր նախ
արքը եւ բարձրաստիճան պատգամ
Համազասկներով բարեկէ կեցած է
մէլլիթի քաղիկ մէջ

Ե. Վեկահաւաքիւն կատարեց վիթը
աթօքն, յետ օրջ սկսաւ Մարգարէ
մծնեան գրիկ հանդիսար ընկերակ
Կայս. պատանա խառնապան Օսմ
պէ՛ն Վեկ. Սուլթանի մատոյց Միլլե
օշարապի, նոյնպէս ուրիշ պատգամն
ալ՝ Բարձր. Մեծ-Սպարաբուն, Բարձ
Տէլլիւն-Բարձր էֆէնդի, նոյնապա
եւ բարձրագոյն պատգամեցի

Թեան Կայս. Բարձրէն մը Համազաս
Բ. Կայս. արարողաբան Ֆերդինէ էֆէն
եւ նախկանն վարդերը՝ Բարդաճա Վեկ
Սկսաւ պոյ՛լ արարողան Միլլիւնի կայս
աւանդարդի քիտաթ՝ Վեկ. Մեկահանն
կաշառապն պատրիկ ունեցաւ եւ ժես
տիկ Մեքեքէ ետիր Տէրեֆ Վիլլիթը
փառալ մէկ գրիկ ինչպէս նաեւ արմ
ներ, զորս զրկած էր նախկանն վալ
սու Տէլլիւն

Մեծագոյն գրքին ընթերցումն տա
ցաւ ժամ Տէլլիւն եւ Վեկ. Սուլթանը կա
պատան վերադարձաւ

զուաց, կը փափաքէր վաճառատան մը մէջ պաշտօնն ստանձնել:

154

